

Tapasztalatom az, hogy egy **korrekt, lényegre törő, tiszta intézményi kommunikáció és megjelenés (minden felületen)** segíti azokat, akik hozzánk, kapcsolódnak vagy a későbbiekben kapcsolódni szeretnének.

3. FEJLESZTÉSI TERV

3.1. Vezetési elvek, koncepció

Egy olyan iskola modellben gondolkodom, amely fontosnak tartja a gyermek viselkedésére, tulajdonságaira, szükségleteire való reagálást és érdekeltté, motiválttá akarja tenni őket saját tanulási folyamataikban, úgy, hogy közben megőrzi a munkaegyensúlyt a tankerületi és a városi vezetőkkel. Így az intézményvezető hangsúlyosan tud építeni a gyermekek önálló gondolkodására és döntéseire is. Hagyja érvényesülni a gyermek spontán érdeklődéséből, tapasztalataiból származó nevelő hatásokat.

Az egyén fejlesztésén keresztül azzal kölcsönhatásban fejleszti a befogadó közösséget is. **Hiszek abban, hogy a közösen végzett tevékenységek együttes élménye az egész személyiség érzelmi, morális fejlődését segíti.**

Kiemelt értéknek kell, hogy tekintse az iskola a mások iránti nyitottságot, elfogadást, szorgalmat. Fontos, hogy mindez, a gyermekeken keresztül a családokra is hasson.

A szervezeti egységek és a vezetői szintek meghatározásának a legfőbb alapelve, hogy biztosítsa a törvényes, zavartalan, racionális és gazdaságos feladatellátást.

Az intézmény szervezeti struktúráját a következőképpen tervezem:

Az intézmény élén **az intézményvezető** áll, munkáját az **intézményvezető-helyettesek** segítik. A munkaközösségeket (alsós, felsős) az alapján kívánom kialakítani, hogy azok hatékony működésükkel segítsék az intézmény szakmai irányítását, az információk zavartalan és pontos áramlását.

Terveim között szerepel, hogy a **tanéves projekteken keresztül**, az előforduló helyi, tradicionális és nemzeti ünnepeinket tudatosan építsük be a tanulók életébe, elősegítve ezzel az intézmény arculatához köthető rendezvények megszervezését és lebonyolítását. Ezzel releváns feladatokban együttműködni a tankerülettel, más helyi pedagógiai intézményekkel és a város vezetésével. **Kiemelten kezelem ezen intézményekkel való kapcsolattartást és az intézményi átjárhatóságot és támogatást.**

Véleményem szerint, az intézményvezetőnek egy hídnak kell lennie a Tankerület és az intézmény között. **Intézményvezetőként egy olyan személy kívánok lenni, aki megfelelő szakmai, erkölcsi és empátikus értékekkel bír.** Kialakult emberi és munkatársi felelőssége van az általa vezetett intézmény minden dolgozójával szemben és minden dolgozója felé. Személyes értékeit az intézményvezető- helyettesen keresztül gyakorolja. Szakmai és erkölcsi elvárásait, célkitűzéseit is rajta keresztül hajtja végre és felügyeli. **Helyetteseire maga tesz szakmai javaslatot a tankerület irányába, mert az Ő felelőssége, hogy a kijelölt helyettesek képesek legyenek a közös célokat elérni.**

Az intézményvezető-helyettesek a munkaközösség-vezetők munkáját szakmailag irányítják az intézményvezető koordinálása alatt. Egyértelmű, határozott és tudatos szakmai segítséget és irányítást nyújtanak a pedagógusok irányába. Nem megváltoztatni, átalakítani akarják a tanító, illetve a szaktanár személyiségét, hanem **abba az irányba terelni a kollégát, amelyeket közös célként tűztünk ki.** Az út azonban, amelyen végigmegy az a kollégáé. Ennek helyességét kell ellenőrizniük.

Fontos elárnunk, hogy a tantestület minden tagjának önazonossága legyen, megtalálva ezzel a saját stílusát, egyéniségét. Vallom, hogy nem szabad, hogy olyan változást okozzunk a kollégában, amely olyan presszióként jelenne meg, hogy az adott pedagógus pedagógiai attitűdje megváltozzon.

A pedagógus kolléga személyiségét ismernünk kell, hiszen minden pedagógus útja összefonva a mi utunk.

Az intézménybe jelentkező pedagógusokat az intézmény vezetése együtt, a közös célkitűzésekhez igazítva választja ki, az eredményes munka elérése érdekében.

Az intézményvezetőnek és az intézményvezető-helyetteseknek az alsó és a felső tagozat közötti harmonikus együttműködésre kell törekedniük. Tapasztalatom szerint a tanítóknak szakmai rálátással kell bírni a felsőbb évfolyamok munkájára, míg egy felsős kollégának fontos ismernie az alsós munkaközösségek munkáját is, biztosítva tanulóinknak ezzel a minél zökkenőmentesebb átmenetet. Hiszen látni kell, hogy hová készítjük fel a gyermekeket, és azt is, hogy tanulóink honnan, milyen szakmai és tanulói környezetből érkeznek. Mindezt, hospitálással, közös szakmai fórumokkal és meetingekkel tudnánk kivitelezni. Ezzel az alsó és a felső tagozat egymás munkáját, elvárásait megismeri. Látja azt, hogy honnan jön a gyerek és hova tart. Így lehet azt meghatározni, hogy mit várhatok el a gyermektől. **Az egység megteremtése fontos törekednünk. Nyolc évben gondolkodunk nem pedig két négyéves ciklusban.**

A munkaközösség-vezetők az intézményvezető-helyettesek által megfogalmazott cél-és feladatrendszer napi szintű elvárásait koordinálják. Segítik a munkaközösségükbe tartozó pedagógusok nyugodt munkáját.

A mai családok helyzete az elmúlt évtizedek alatt nagymértékben megváltozott. Az iskolának, mint nevelő tevékenységet is végrehajtó szintérnek az átalakult családstruktúrához és helyzetéhez is szükséges alkalmazkodnia. Éppen ezért úgy gondolom, hogy mindenképpen azon törekvéseinket fontos e tekintetben előtérbe helyezni, hogy az iskolát megtisztelő családok, megfelelő segítséget tudjanak kapni a tantestülettől, kiépítve ezen keresztül egy támogató, bizalmi viszonyt.

A tankerület támogatása mellett álláspontom szerint a tanítóknak biztosítani kell azt a szabadságot, hogy eldönthessék, hogy tantárgy megosztásban, vagy pedig az osztályfőnök- napközis tanító struktúrában szeretnének-e tanítani. Fontosnak tartom, hogy **tanítóink eldönthessék, hogy 4 éven keresztül melyik kollégával szeretnének együtt dolgozni.** Egy osztály akkor tud jól és helyesen működni, ha a két tanító közös értékrendek mellett egymással és a gyerekekkel is egy nyelvet beszél.

A társadalomnak olyan gyermekeket szeretnénk adni, akik képesek és alkalmasak az elvárásoknak megfelelni. Mi napjaink egyik legfontosabb elvárása? Az, hogy legalább egy/két idegen nyelven beszéljünk.

Első/második osztályban természetesen nem arra van szükség, hogy a második nyelv ugyanazt a tantárgyi terhelést adja, mint a matematika vagy az olvasás és az írás. **A gyermek anyanyelvi kompetenciája kell, hogy alapul szolgáljon az idegen nyelv felépítésének** ezen évfolyamokon egyfajta **érzékenyítési program** keretén belül. Az idegen nyelv tanítását természetszerűvé, élményszerűvé, játékosá is tehetjük. Így nem tantárgyat tanítunk, hanem egy másik nyelvet ismertetünk meg.

Célként tekintem, hogy tanulóink a választott nyelv szókincsében megerősödjenek, de nem dinamikus szótanulás útján, hanem, az életkori sajátosságaiknak megfelelő nyelvezettel és tartalommal rendelkező könnyített olvasmányokon keresztül. Pontosan úgy kell megismerniük a számukra még idegen nyelvet, mint ahogyan tették azt, az anyanyelvükkel is. Ezek a foglalkozások a délután szerves részét is képezhetik.

Minden plusz tevékenység, szakkör, foglalkozás szervezésénél figyelemmel kell lennünk arra, hogy elsősorban az általános iskolai feladatainkat vagyunk hivatottak ellátni.

Az iskolában az oktató-nevelő munka célja, hogy a tanulók olyan alapvető ismeretek birtokába jussanak, amelyek segítségével képesek bekapcsolódni az őket körülvevő mikrokörnyezet életébe, ugyanakkor nyitottak a makrovilág eseményei iránt is. Fontos, hogy minden **gyermek kapjon esélyt**

arra, hogy tehetségének, adottságának megfelelően kibontakozhasson munkája során. A tanítás- tanulás folyamatának a tanuló alkotó tevékenységére kell épülnie. A tudás iránti vágyat fel kell bennük kelteni, meg kell nekik adni az alkotás örömét. Önbizalmukat fejleszteniük kell. Törekednünk kell arra, hogy minél több gyermek jusson el az **összefüggések feltárásáig.**

A tankönyvek megválasztására nagy figyelmet kell fordítanunk. Ahhoz, hogy a legjobbat válasszuk, az iskolában működő szakmai munkaközösségek egyetértő ajánlására van szükség. Figyelemmel kell lenni mind a tanulók családi, mind pedig az egyéb gazdasági erőforrásainkra is.

A társadalom elvárja az iskolától, hogy az adott kor műveltségi anyagát átszarmaztassa a felnövekvő nemzedékre. Képesé tegye az ifjúságot az önművelésre, illetve a korszerű ismeretanyag elsajátítására, hogy tovább tudja fejleszteni az iskolában megszerzett tudását, hogy szilárd erkölcsi értékrendet alakítson ki.

Azt gondolom, hogy a nevelés és az oktatás egyik legfontosabb feladata, hogy a lehető legnagyobb mértékben fejlessze minden gyermek kreativitását. Ez sokkal több annál, mintha csak korszerű ismereteket közvetítenénk. **Feladatunk, hogy a kor követelményeihez a lehető legmagasabb szintű tárgyi tudást, az általános műveltség alapjait nyújtsuk tanulóinknak.**

Megfelelő alapot szükséges adnunk ahhoz is, hogy tanítványaink **jellemes emberré** váljanak, személyiségük sokoldalú, kezdeményező és önálló legyen.

A sport a mindennapok része, az egészséges ifjúság kiemelt alaptevékenysége. **A mindennapi testnevelési foglalkozás, és a példamutatás megalapozza, hogy a felnövekvő generáció tudatosan tegye élete részévé a sportolást.** Ehhez az iskola adottságai kiválóak, feladatunk csupán csak az, hogy **a rendelkezésre álló lehetőségeinket a legnagyobb hatékonysággal tudjuk kiaknázni.**

Az értelmi nevelés mellett az érzelmi, akaratit vonatkozásokat is erősíteni kell. Mindezek eléréséhez szükség van **kiegyensúlyozott, jól felkészült, következetes, az új követelményekre fogékony, kreatív, gyermekszerető pedagógus közösségre.** Ahhoz, hogy az iskola elérje a társadalom és a szülők által elvárt célt, **nyugodt, demokratikus légkör** szükséges, azért, hogy a tanulók, a pedagógusok, valamint az őket segítő technikai dolgozók egyaránt kiegyensúlyozottak maradjanak, legyenek.

4. KAPCSOLATRENDSZER

Ha az iskola a továbbiakban is jól akarja végezni feladatait, akkor szükség szerű, hogy megtartsa illetve fejlessze a partnerekkel való együttműködést. Azt gondolom, hogy az az intézmény jár el helyesen, aki nem csak nyitott az őt felkereső új kapcsolatokra, hanem ő maga is keresi az új lehetőségeket.

Hosszú távon, az iskola akkor marad hatékony, ha nem csak formálisan működik együtt a partnereivel, hanem a másokra odafigyel, abban bizalmat ébreszt. A jövő kérdéseiről annak gyakorlati megvalósításáról közösen gondolkoznak. Terveim között szerepel, hogy az intézményvezető-helyettesekkel rendszeresen, **az egyházak képviselőivel, a családsegítő szolgálat vezetőjével, a szülői közösségek vezetőivel, az óvodáinak intézményvezetőivel találkozunk.** Úgy gondolom, ezek az információ-és tapasztalat cserék **nagymértékben segíthetik vezetői munkámat és az iskola továbbfejlődését.**

Hiszen, így kívülálló szemével láthatom intézményünk, gyermekeink helyzetét. Az ilyen kezdeményezéseket csak elkezdni nehéz.

Az iskola külső kapcsolatainak ápolását, képviselését az intézményvezetői munka lényeges elemének tekintem.

A partneri kapcsolatot az intézmény és a szülők között is fent kell tartani, illetve a meglévő kapcsolatokat továbbfejleszteni illetve kiépíteni. Továbbra is fontosnak tartom a szülői értekezletek és a fogadóórák/ fórumok intézményben kialakult megfelelő rendszerét továbbvinni/ kialakítani.

A Családi nap rendszeres/periodikus megtartását kiszámítható módon szorgalmazom.

Eredményeinket, értékeinket megismertetni, illetve népszerűsíteni szükséges. A Hit- és Etika tantárgyakat oktató lelkészekkel, hitoktatókkal a zökkenőmentes együttműködést nagyon fontos feladatnak tekintem.

Iskola előkészítő programjainkat a hozzánk érkező gyermekekkel úgy kívánom folytatni, hogy szem előtt legyen tartva a folyamatosan változó igényekhez való innovatív alkalmazkodás intézményi szinten is.